

Predikan i Kindaholms församling 2017 av Tobias Bäckström

Kristi förklaringsdag

”Jesus förhärligad”

2 Mos 40:34-38

Upp 1:9-18

Luk 9:28-36

Ps: 165, 663, 166, 153, 15

Har du ställts inför ett klurigt problem där du söker en förklaring? Du kanske löser ett korsord men får inte ihop det. Du anar att ett av de ord du skrivit är fel men vet inte vilket. Och så plötsligt, mitt i tankearbetet, faller pusselbitarna på plats. Du kommer på ett ord som leder till nästa och vidare och blir hela bilden klart för dig. Lösningen på problemet som din hjärna har kämpat med stiger fram i ett förklarings skimmer.

En sådan där förklaringsstund kan komma när man minst anar det, även om det man inte kommer undan tankeverksamheten. En tankeverksamhet som ibland kanske känns som att bestiga ett berg.

Även när det gäller andliga saker kan vi ha våra förklaringsstunder. Det finns mycket som är svårt att förstå, där vi famlar efter förklaring. Men till slut kommer det till oss: en förklaring som håller att leva på.

Det är inte alltid det behöver vara en intellektuell förklaring. Att få ihop sin tro är inte som att lösa en rebus eller en klurig gåta. Det kan lika gärna vara en viljans förklaring, där vi överlåter våra liv åt Gud, eftersom vi inte har några alternativ. Vi säger som Petrus: ”Till vem skulle vi gå, du har det eviga livets ord och vi tror och förstår att du är Guds helige.” Han hade förstått, även om han inte förstod allt.

Det som Petrus och de andra lärjungarna brottades med var ju vem denne Jesus är? Vågar vi överlåta våra liv åt honom? De som var uppfostrade inom den judiska tron och den gammaltestamentliga synen på Gud. Nu kom Jesus med ett nytt budskap, men är det verkligen han som uppenbarar Gud för oss?

Jag tror att Petrus och de andras frågor och problem var ganska likartade de vi har idag. Var finns Gud? Hur nära är han oss och vår verklighet? Hur talar han till oss?

Händelsen på det heliga berget ger oss en ögonblicks förklaring. Här uppenbarar sig Gud på två olika sätt som förenar gamla och nya testamentet. Dels har vi Fadern som sänkte sig ned över berget i form av ett moln. Och rösten som ljöd: ”Denne är min älskade son, den utvalde. Lyssna till honom”. Jag föreställer mig att berget skakade en aning av detta. Det vi möter här är Gud som kommer till oss uppifrån. Han finns ”uppe” någonstans i sin himmel och sänker sig ner till vår nivå när han vill tala. Det är så Gud möter människan under Gamla testamentets tid, vid Mose och Elias tid som samtalade med Jesus på förklaringsberget. Det här sättet är fullt begripligt för oss människor. Det är så de flesta religioner ser det, Gud dundrar till oss från himlen. Det är visserligen inte fel, men det är inte hela sanningen.

För det finns alltså också ett annat sätt som Gud kommer till oss och det sker genom Jesus. Här på förklaringsberget kombineras dessa två uppenbarelser. Gud sänker sig ned i ett lysande

moln, samtidigt som Gud blir lysande i människan Jesus Kristus. Gud är inte bara den som är långt borta och högt uppe, han finns närmare än vi kan ana.

Förmodligen visste lärjungarna att Jesus hade något med Gud att göra, på ett mer konkret sätt fallet var med profeterna. Men förstod de att han inte bara stod i förbindelse med Gud utan *var* Gud, att det gudomliga fanns alldeles under huden på honom? Kanske inte förrän nu, på förklaringsberget, när det gudomliga bryter igenom och blir synligt. De hade vandrat och levt i en nära gemenskap med Gud själv utan att de riktigt förstått det. Men nu faller alla bitarna på plats, så om du tänker dig det där svåra korsordet som du kämpade med och där alla orden plötsligt kommer till dig, tänk den förklaringsstunden, och i kubik. Så tror jag att det var för lärjungarna.

Människan har ju alltid sökt förklaringar, vi är nyfikna av naturen, vi vill veta. Detta är ju den främsta drivkraften bakom all forskning och vetenskap. Och det är en drivkraft som för oss närmare Gud. Jag sa innan, att en förklaring som håller att leva på, inte alltid behöver vara en intellektuell förklaring. Men det kan förstås vara det också.

Modern fysik öppnar upp nya verkligheter för oss idag som vi tidigare inte hade en aning om. Det finns ett djup in atomernas och elementarpartiklarnas värld som vi än så länge bara börjat få kunskap om, fler dimensioner som vi inte kan föreställa oss. Saker som vi inte kan förklara men som likväl är finns där.

Vetenskap kan här ge oss nycklar för hur Gud kan finnas *i* världen utan att vara en del *av* världen. Den gudomliga verkligheten finns alldeles under den materiella ytan. Gud är *i* världen men samtidigt större än världen. Han är "*i, med och under*" materien. Gud kan inte separeras från sin skapelse eftersom han är sammanflätad med den genom sin kärlek. Själv är jag fascinerad av forskningens frontlinjer och hur detta kan relateras till vår kristna tro.

En förklaring kan alltså handla om olika saker och komma till oss på olika sätt. Det kan vara en känslomässig förklaring där man intuitivt förstår något även om man inte kan sätta ord på det. En viljemässig förklaring där jag aktivt överlåter mig åt den Gud som måste finnas. Eller en intellektuell förklaring, där samband och orsaker står klart för oss. Kanske alla dessa typer av förklaringar koncentrerades till en enda för lärjungarna på berget.

Men om en liten stund är det dags för din förklaringsstund. När du går upp för korttrappan är det din bestigning av det heliga berget. Här ska du få ta emot Jesus som är närmare oss än vi anar. Han som kommer till oss "*i, med och under*" bröd och vin. Gud finns i vår närhet alldeles under ytan av det vi kan se.